

[Agnete Laustsen]

bygninger. Staten ejer jo hovedparten af Danmarks mest værdifulde historiske og arkitektoniske bygningsværker, og vi har en forpligtelse til at holde disse ved lige. Når vi samtidig kan skabe øget beskæftigelse, synes jeg, at dette må være et område, hvor vi så hurtigt som muligt prøver at sætte ind.

Når vi står i en krisesituation af det omfang, som bygge- og anlægsbranchen er inde i, er det forståeligt, at branchens større organisationer gør sig nogle overvejelser om, hvordan vi kan komme videre. Jeg vil derfor gerne takke for det udspil, som er kommet fra henholdsvis Entreprenørforeningen og LO og Håndværksrådet i fællesskab.

Om det forslag, de 2 sidstnævnte organisationer spiller ud med, nemlig direkte tilskud til ejere af helårsboliger til forbedring og opretning på, anslår man, et eller andet sted mellem 500 mill. kr. og 1 mia kr. årligt, vil jeg gerne sige, at jeg tror ligesom boligministeren, at effekten er helt overvurderet, og at det under alle omstændigheder vil betyde en offentlig merudgift. Vi kan derfor ikke støtte dette forslag. Vi havde langt hellere set, at det havde været politisk muligt at få gennemført vort forslag om skattefradrag for momsdokumenterede vedligeholdelsesudgifter inden for 10.000–15.000 kr., vel at mærke både for ejere og for lejere.

Entreprenørforeningen lægger i sit indlæg vægt på, at det offentlige i størst muligt omfang overlader bl.a. drifts- og vedligeholdelsesarbejder til private. Et sådant forslag går vi fra konservativ side meget gerne ind for, også fordi vi er overbeviste om, at der gennem rimelig konkurrence sikres de lavest mulige omkostninger ved opgavernes varetagelse.

Må jeg til slut sige, at bygge- og anlægssektorens bekymringer også er vore. Det begyndende opsving, erhvervslivet nu er inde i, og den betydning, rentefaldet har haft, bl.a. for huslejerne, giver håb om, at der også vil ske en forbedring på byggeområdet. Vi er ikke i stand til at vurdere, hvornår et sådant opsving vil slå igennem, og jeg kan derfor kun fra konservativ side tilsige, at vi vil følge udviklingen og eventuelt tage initiativer.

Fogh Rasmussen (V):

Socialdemokratiet taler i teksten til denne forespørgsel om »den katastrofale udvikling i

beskæftigelsen inden for bygge- og anlægsområdet«. Vi kan selvfølgelig hurtigt blive enige om, at situationen i byggebranchen er stærkt utilfredsstillende. Byggeaktiviteten er simpelt hen for lav, men det er der ikke noget nyt i.

Det er forkert at tale om en udvikling. Det er forkert at give det udseende af, at den nuværende regering bærer ansvaret for byggekrisen. Hvad er det egentlig for en udvikling, socialdemokratiet tænker på? Hvad er det for tal, socialdemokratiet baserer sine påstande på? Er det ledigheden? Det forstod jeg bl.a. på hr. Knud Damgaard, men det kan det jo ikke være. Ledighedsprocenterne i byggefagene var lavere i oktober og november 1982 end i den tilsvarende periode i 1981. Hr. Knud Damgaard behøver – desværre, havde jeg nær sagt – ikke at gå helt tilbage til 1930'erne for at finde ledighedsprocenter, der er højere end nu. Knud Damgaard kunne bare gå tilbage til 1981.

Er det nybyggeriet, hr. Knud Damgaard tænker på? Det kan det vel næppe heller være. Det påbegyndte byggeri af parcelhuse steg fra oktober til november 1982. I 1981 faldt det i den samme periode. Er det reparationsaktiviteten, hr. Knud Damgaard tænker på? Nej, der var beskæftiget flere ved reparation og vedligeholdelse i november end i august 1982. I 1981 faldt reparationsaktiviteten i samme periode.

Hvad er det så, socialdemokratiet henviser til, når partiet taler om den katastrofale udvikling i beskæftigelsen inden for bygge- og anlægsområdet? Lad mig endnu en gang slå fast: venstre finder ikke aktiviteten i byggebranchen tilfredsstillende, slet ikke, men det er forkert af socialdemokratiet at tale om en katastrofal udvikling, når intet tilgængeligt talmateriale giver grundlag for den påstand.

Det er velkendt, at byggebranchen er særlig udsat for konjunktursvingninger. Når produktionen generelt vokser, oplever byggesektoren en endnu stærkere vækst; når produktionen generelt falder, oplever byggesektoren et endnu stærkere fald. Kun en selvstående opgang i samfundsøkonomien som helhed kan derfor trække en virkelig opgang i byggeriet med sig. Det stærkeste middel er et varigt fald i byggerenten. Netop på den baggrund kunne vi ikke have valgt nogen bedre dag som baggrund for drøftelsen af beskæftigelsessituationen på bygge- og an-